

Č. 12.800.

Živnostenské právo: * Jestliže úřad omezí udělení dispense od předložení průkazu způsobilosti na provozování živnosti kadeřnické, nelze na základě takto omezené dispense nastoupiti živnost vlásenkářskou.

(Nález z 26. února 1937 č. 10.898/37.)

V ě c: Zdenka A. v Praze proti rozh. min. obchodu z 3. února 1934 o zrušení živnostenského oprávnění.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem ze 17. dubna 1927 vydala okr. správa politická na Král. Vinohradech st-lce živnostenský list na živnost kadeřnickou a vlásenkářskou.

Výměrem z 9. dubna 1931 vydal magistrát hlav. města Prahy st-lce živnostenský list na živnost holičskou, kadeřnickou a vlásenkářskou.

Odvolání společenstva kadeřníků, holičů a vlásenkářů v Praze podané proti uvedenému výměru bylo výměrem zem. úřadu v Praze z 30. července 1932 zamítnuto.

Min. obchodu na stížnost společenstva kadeřníků, holičů a vlásenkářů v Praze zrušilo rozhodnutím z 3. dubna 1934 na základě § 146 odst. 4 živn. řádu z úřední moci pro nezákonnost výměr zem. úřadu v Praze z 30. července 1932, dále výměr magistrátu hlav. města Prahy z 9. dubna 1931 a výměr okr. správy politické na Král. Vinohradech z 11. dubna 1927, pokud byla vzata na vědomí též opověď živnosti holičské a vlásenkářské a byl vydán příslušný živnostenský list.

O stížnosti na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Jak se uvádí v důvodech nař. rozhodnutí, byla rozhodnutím min. obchodu ze 7. května 1926 st-lce na její žádost ze 6. září 1925 udělena dispense od předložení listu výučního a tovaryšského a vysvědčení pracovních podle § 14 c) odst. 2 a 3 živn. řádu k nastoupení a samostatnému provozování živnosti kadeřnické. Tato dispense — jak se dále uvádí v nař. rozhodnutí — nahrazuje průkaz způsobilosti jen v tom rozsahu a na tu činnost, jak byla v rozhodnutí o dispensi výslovně označena, je tudíž st-lka oprávněna nastoupiti pouze živnost kadeřnickou a je proto možno vzíti na vědomí jen opověď této živnosti. Proto min. obchodu zrušilo na základě § 146 odst. 4 živn. řádu z úřední moci pro nezákonnost živnostenský list, kterým byla vzata na vědomí st-lčina opověď na živnost holičskou a vlásenkářskou. Stížnost naproti tomu upírá žal. úřadu oprávnění zakročiti podle § 146 odst. 4 živn. řádu, a to proto, že nelze důvodně tvrditi, že se st-lce nedostávalo zákonných náležitostí podle cit. ustanovení zákonného. Stížnost uznává, že st-lce se nedostávalo zákonných náležitostí k nastoupení živnosti kadeřnické, poukazuje však na to, že tento nedostatek byl odstraněn udělenou dispensí, takže touto dispensí byl průkaz způsobilosti podán. § 146 odst. 4 živn. řádu nelze — jak tvrdí stížnost — použiti v tomto případě, neboť

udělená dispense se vztahuje na celý rozsah řemeslné živnosti uvedené v § 1 bodu 43 živn. řádu. Stačít podle § 12 odst. 3 živn. řádu k provozování kadeřnické, holičské a vlásenkářské živnosti jednotný průkaz způsobilosti, ježto tyto živnosti bývají podle místních potřeb a zvyků provozovány zpravidla společně. Průkaz způsobilosti byl podle názoru stížnosti prokázán pro živnost kadeřnickou a tím byl podán průkaz i pro živnost vlásenkářskou a holičskou, při čemž je bez významu, zda průkaz byl podán předložením listin podle § 14 živn. řádu neb udělením dispense od předložení této listiny.

Se stížností je souhlasiti v tom, že nedostatek zákonné náležitosti k nastoupení kadeřnické živnosti byl u st-lky odstraněn tím, že jí byla udělena dispense od průkazu způsobilosti, neboť dispense působí tak, jako by průkaz způsobilosti pro tuto živnost byl skutečně podán (srov. Boh. A 4515/25). Tento právní názor sdílí však i žal. úřad v nař. rozhodnutí, neboť — jak je zřejmo z toho, co bylo uvedeno výše — stojí na stanovisku, že st-lce udělená dispense od průkazu způsobilosti k nastoupení kadeřnické živnosti tento průkaz nahrazuje. Není tudíž v tomto směru mezi stranami žádného sporu.

Spor je toliko o to, zda může st-lka, které byla udělena dispense od předložení průkazu způsobilosti k nastoupení živnosti kadeřnické, dosíci na základě této dispense živnostenského listu pouze pro živnost kadeřnickou, jak za to má žal. úřad, či má právo domáhati se živnostenského listu i pro živnost holičskou a vlásenkářskou, kteréžto živnosti jsou spolu s živností kadeřnickou uvedeny jakožto dílčí živnosti pod bodem 43 § 1 živn. řádu, k jichž nastoupení stačí po rozumu § 12 odst. 3 jednotný průkaz způsobilosti. Na tomto posléze zmíněném stanovisku stojí stížnost. Stížnosti nebylo dáti ve směru tom za pravdu.

Předpis § 14 c) 2. odst., na jehož základě vedle předpisu odstavce 3 byla st-lce udělena dispense pro živnost kadeřnickou, jest ustanovením výjimečným. Ustanovení to neobsahuje předpokladů, za kterých by strana měla nárok na udělení dispense, nýbrž udělení to je dáno zcela do vůle úřadu. Z toho logicky vyplývá, že úřad může udělení to dle volné své úvahy omeziti, zejména může je omeziti i tím způsobem, že dispense má platiti pouze pro některou z dílčích živností, uvedených v jednom bodě § 1. Byla-li dispense takto omezena a st-lce udělena dispense od předložení průkazu způsobilosti toliko k nastoupení a provozování živnosti kadeřnické, není možno na základě dispense takto omezené domáhati se živnostenského oprávnění i pro druhé dílčí živnosti, totiž živnost holičskou a vlásenkářskou.

Nelze také přehlédnouti, že živnostenská činnost, pro niž se strana domáhá dispense, tvoří zároveň součást skutkové podstaty, na základě které úřad o udělení dispense rozhoduje, neboť úřad, rozhoduje o dispensi, má uvažovati, zda v určitém případě existují mimořádné důvody mluvící pro udělení dispense právě se zřetelem na onu výdělečnou činnost — může jíti i jen o pouhý úsek živnosti —, pro kterou strana dispense se dožaduje, a zda tyto ohledy odůvodňují, aby pro tuto

č i n n o s t bylo upuštěno od formálního průkazu způsobilosti. Je zajisté možno, že jsou zde mimořádné okolnosti, odůvodňující udělení dispense pro nastoupení určité dílčí živnosti, nejsou zde však pro udělení dispense pro jinou dílčí živnost uvedenou společně v některém bodě § 1 živn. řádu. Omezí-li takto úřad udělenou dispensi, pak platí udělení dispense právě jen pro tu dílčí živnost, pro kterou úřadem byla udělena. Opačný názor stížnosti nemá opory v zákoně.

Č. 12.801.

Ž i v n o s t e n s k é p r á v o: Na právní povaze výčepní licence udělené podle zák. čl. XXV:1899 a na rozsahu oprávnění založených touto licencí nebylo nic změněno zákony č. 259/1924 Sb. a č. 96/1929 Sb.

(Nález z 26. února 1937 č. 10.899/37.)

V ě c: Ernestina G. v Popradě (adv. Dr. Pavel Kafka z Prahy) proti rozh. min. obchodu v Praze z 12. dubna 1934 o hostinské a výčepnické koncesi.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Zem. úřad v Bratislavě rozhodnutím z 13. srpna 1930 nevyhověl na základě § 25 živn. zákona z 10. října 1924 č. 259 Sb. st-ličně žádosti o udělení hostinské a výčepnické koncese s oprávněními podávat pokrmy, čepovat a prodávat v malém pálené lihové nápoje, podávat kávu, čaj, čokoládu a jiné teplé nápoje a občerstvení v Popradě č. 2 v ulici Hus-Davidově.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání podanému proti uvedenému výměru, vysloviv, že — jak v průběhu odvolacího řízení bylo zjištěno — místní potřeba v Popradě nevyžaduje udělení této koncese. Poprad má 4.027 obyvatel, avšak i vzhledem k tomuto počtu obyvatel je místní potřeba obyvatelstva a dočasně se zdržujících cizinců trvajícíchmi hostinskými a výčepnickými živnostmi více než dostatečně kryta.

Uvažuje o stížnosti podané na toto rozhodnutí, zabýval se nss nejprve námitkou, spatřující vadnost řízení, resp. nezákonnost v tom, že žal. úřad upírá st-lice žádanou koncesi přes to, že jde o přepis výčepní licence na koncesi, na který má st-lica právní nárok podle zákona č. 96/1929 Sb. a § 252 zákona č. 259/1924 Sb. Tato námitka je neodůvodněná.

Výčepní licence, na kterou se st-lica odvolává a kterou také v ověřeném opise připojuje ke stížnosti, byla jí vydána výměrem fin. ředitelství v Levoči ze 7. března 1924 a zní na výčep v í n a a p í v a v Popradě v ulici Hus-Davidově č. 2. Na právní povaze této výčepní licence a rozsahu oprávnění z ní plynoucího nebylo nic změněno zákonem č. 259/1924 Sb., jak je zřejmo z posledního odstavce § 253 tohoto zákona, podle něhož i pro zmíněnou licenci, jež byla udělena před účinností tohoto zákona, zůstal v platnosti zák. čl. XXV:1899, takže i za platnosti